

VOORWOORD

JONGETJE VAN 12

Waarom ik dit boek ben gaan schrijven? Dan moet ik het verhaal vertellen van een jongetje van 12 jaar. Een jongen met precies dezelfde oogaandoening als ik heb. Mijn oogarts vertelde over hem. Het ventje had maar één grote wens: een wedstrijd van 'zijn cluppie' Ajax te kunnen volgen. Net zoals ik altijd naar 'mijn cluppie' Feyenoord ga. We zien allebei ongeveer even weinig, maar ik heb het voordeel van mijn Feyenoordbril waarmee ik een wedstrijd aardig kan volgen. Dat had die jongen niet. Het zou wel een uitkomst voor hem zijn. Dit zette mij aan het denken.

Zelf ben ik al ruim vijftien jaar slechtrziend. Ik heb mijn weg gevonden. Met vallen en opstaan. Met foefjes en trucjes. Met zoeken naar de juiste wegen om 'gewoon' de dingen te doen die ik graag deed en doe. Werken, lezen, theater bezoeken, reizen, sporten. Het is een lange zoektocht geweest. Eerst naar wat mij mankeerde, toen naar de juiste hulpmiddelen voor alles wat ik wilde doen. Ik heb het allemaal gevonden en ik loop met een klein kapitaal aan brillen, lopen en kijkers rond. Een van mijn meest waardevolle hulpmiddelen is mijn Feyenoordbril. Hoewel mijn kleinzoons inmiddels erg goede persoonlijke stadionspeakers zijn geworden, ben ik blij dat ik zo nog iets kan waarnemen. En de zindering kan meemaken van bijzondere momenten.

De jongen van 12 staat nog aan het begin van zijn hele leven vol obstakels en mogelijkheden. Ook hij moet zijn weg weer gaan zoeken. Wat is mooier dan dat hij sneller naar Ajax kan, gemakkelijker zijn school kan volgen, beter de weg in zijn studie vindt, gewoon kan meedoen? Hij hoeft niet opnieuw het wiel uit te vinden. Dat heb ik al gedaan en velen met mij. Al die kennis wil ik graag delen. Met hem, met zoveel andere jongens en meisjes die dit gaan meemaken, maar ook met het grote aantal ouderen dat van de ene dag op de andere 'buitenwereld' die er niets van snapt dat we wel wát zien, maar niet wát we zien. Het eindeloze uitleggen, verantwoordt. Het zou een groot goed zijn als mensen zich aan me voorstellen ook al heb ik ze 100 keer gezien, zeggen wat zij al hebben gezien als ze 'kijk' tegen mij zeggen en gewoon standaard alles op grootletter formaat uitprinten. Dat helpt mij en zoveel anderen. Mensen van mijn leeftijd en kinderen. Maar dat jongetje van 12, hij is de echte motor achter dit verhaal.

In De Kuip met Feyenoordbril (2016). Is deze telescoopbril ook iets voor het Ajax-supportertje van 12?